

Set anys de guerra al Golf

El secretari general de les Nacions Unides, Javier Pérez de Cuéllar, tornà a Nova York amb les mans buides de Teheran i Bagdad, on ha comprovat la disposició dels seus dirigents a respectar la resolució 598 del Consell de Seguretat, que demana la fi de les hostilitats en la guerra entre Iran i Iraq. L'intent per acabar amb un conflicte que aconsegueix aquesta setmana el setè aniversari ha fracassat per la intransigència iraniana en un punt clau. Els lí-

El relatiu fracàs del viatge del secretari general de les Nacions Unides, Pérez de Cuéllar, a Iran i Irak, confirma que la coneguda com «guerra del Golf», entre aquests dos països es troba en un atzucac.

Antoni Castel

d'objectius civils iranians, aprofitant-se del superior poder aeri. És l'anomenada «guerra de les ciutats».

En l'àmbit diplomàtic, Iraq ha obtingut una notable victòria en internacionalitzar el conflicte després d'atacar petroliers a la zona del golf Pèrsic. Aquesta decisió desesperada i perillosa del president Hussein es completà el passat mes de maig amb l'atac de la fragata nord-americana Starck, on van morir 38 marins. Els fruits foren im-

ANTONI CASTEL

Iran no acceptarà cap proposta on no conste que va ser Iraq qui va engegar tot el conflicte.

ders de la república islàmica han reiterat que no acceptarien cap proposta de pau que no mencioni qui va engegar el conflicte, és a dir, Iraq.

De totes maneres, han suggerit a Pérez de Cuéllar un pla alternatiu en dues fases. En la primera, hi hauria una «treva tàcita», mentre una comissió internacional investigava les responsabilitats en l'inici de la guerra. La treva es faria definitiva quan la comissió fes públiques les investigacions. La proposta iraniana ha estat rebutjada pel president iraquí, Saddam Hussein. La resolució 598, impulsada per Estats Units i aprovada pels quinze membres

del Consell de Seguretat el passat 20 de juliol, demanava, a més de la fi de les hostilitats, el retorn a les fronteres internacionals, l'intercanvi dels presoners i la creació d'un comitè per examinar «les responsabilitats en el conflicte».

El relatiu fracàs del viatge de Pérez de Cuéllar ha confirmat que la coneguda com «guerra del golf» es troba en un atzucac. En l'aspecte militar, els dos bel·ligerants prossegueixen la guerra de desgast, amb una certa superioritat numèrica iraniana al sud, però sense la capacitat per encerclar Basora. Iraq contraresta aquesta situació preocupant intensificant els bombardeigs

mediats i el golf es convertí en una zona patrullada per vaixells de les dues superpotències i d'alguns països europeus, com Itàlia, França, Gran Bretanya, Holanda i Bèlgica. En l'opinió internacional produí un efecte ben curiós: el paper de «dolent» correspon a Iran, quan va ser Iraq qui començà la guerra i inicià els atacs als vaixells neutrals.

Malauradament per a Hussein, Iran no està aïllat. Els països àrabs del Golf, preocupats per l'expansionisme de la ideologia de la revolució islàmica, no deixen de demostrar suport estratègic i moral a Iraq, però no s'atreveixen a

trencar definitivament amb Iran. Una decisió radical augmentaria l'efervescència dels moviments integristes als seus fràgils estats. Solament Aràbia Saudita, i després dels enfrontaments de La Meca, on moriren més de 400 pelegrins, ha trencat amb Iran, actitud que no es poden permetre els Emirats àrabs Units, Kuwait i Oman. En la canviant escena àrab, Iran només té el suport incondicional de Síria, més per un problema d'enfrontament personal entre el president Hafez el Assad amb Sadam Hussein que per coherència ideològica. Líbia ha fet un dels seus habituals girs en política exterior i ha restablert recentment relacions diplomàtiques amb Iraq, allunyant-se d'Iran.

Algèria, Iemen del Sud i l'Organització per l'Alliberament de Palestina (OAP) són els únics que mantenen una certa neutralitat. El govern algerià, que ja actuà de mitjancer per resoldre la crisi dels hostatges nord-americans a l'ambaixada dels Estats Units a Teheran, envià la setmana passada a la capital iraniana el seu ministre d'Exteriors, Ahmed Taleb Ibrahim.

La diplomàcia soviètica

Pérez de Cuéllar també ha tornat a

Nova York preocupat perquè aquest rebuig iranià augmenta la pèrdua de credibilitat de les Nacions Unides, afectada per una greu crisi econòmica i de manca d'identitat quan s'encetava la 42 Assemblea General. És molt improbable que la unanimitat a aprovar la resolució 598 es mantingui quan es tracti de franquejar el següent pas previst pel text: aplicar sancions als països que es neguin a acceptar la fi de les hostilitats. Dos membres permanents del Consell de Seguretat, la Unió Soviètica i Xina, i un altre de temporal, Ghana, ja han anunciat la disconformitat a l'hora de sancionar Iran. La diplomàcia soviètica està actuant maquiavèlicament, i per tant, hàbilment. Manté un tractat d'amistat i cooperació amb Iraq, li ven quasi el 80 per cent de l'armament i, alhora, flirteja amb el règim islàmic. Aquesta ambivalència crispà els iraquians, que han demanat als soviètics que es defineixin sobre els seus interessos al Golf Pèrsic. És obvi que Moscou vol deixar obert un canal negociador amb Teheran, per evitar l'hostilitat d'un país amb una extensa frontera comuna, que és un dels protagonistes del conflicte d'Afganistan i que pot influir en el ressorgiment del sentiment islàmic a les repúbliques

soviètiques de l'Àsia central. Xina, acusat per Estats Units de fornir de míssils els iranians, està jugant un paper de mediador. La setmana passada rebé a Beijing alts funcionaris dels dos països, als quals demanà moderació.

En l'aspecte intern, Iran ha demostrat que disposa d'una més gran capacitat humana i econòmica per resistir l'esforç de guerra. La demografia i la justificació teològica li permeten mantenir un exèrcit quantitativament i qualitativament superior a l'iraquià. L'homogeneïtat de l'estructura teocràtica està assegurada per l'existència d'aquest enemic extern, la desaparició i l'extermini de l'oposició i per la unitat ideològica.

La supervivència econòmica és possible per les exportacions de petroli —superiors inclús a l'època del xa— i per una estructura industrial i agrícola suficients. Iraq, al contrari, és un país arruïnat. Depèn totalment dels diners d'Aràbia Saudita i Kuwait. Per motius polítics, les restriccions encara no han arribat a la població, però se sap que sectors de l'exèrcit, del partit únic Baas i dels països àrabs aliats, estarien disposats a derrocar Sadam Hussein per facilitar un acord amb els iranians. □

Centre d'Estudis d'Anglès i Informàtica

Anuncia el començament el proper
2 d'octubre del curs 87-88

Freqüència de classes (anglès i informàtica):

- Cursos especials per a **xiquets**:
2 hores setmanals.
- Cursos especials per a **adults**:
2 o 3 hores setmanals.
- Cursos intensius per a **adults**:
6 hores setmanals.

Garrigues, 2 entresol 1r - Tels. 352 21 02 - 352 69 27
46001 VALÈNCIA

Gravador Enguïdanos, 51, baix - Tel. 348 11 07
46015 CAMPANAR (València)

ANAR AL BARRI VELL
ÉS ANAR AL NOU LISBOA

CAFÉ LISBOA

Cavallers 35
VALENCIA